

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 31/2017-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudcu Milana Ľalíka a sudkyne Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária [REDAKČIA], [REDAKČIA], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sžso 16/2015 a jeho rozsudkom z 20. októbra 2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti [REDAKČIA] z a s t a v u j e .

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky je p o v i n n ý uhradiť [REDAKČIA] trovy právneho zastúpenia v sume 374,81 eur (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov) na účet obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária [REDAKČIA], [REDAKČIA], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 31/2017-11 z 18. januára 2017 prijal v zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sžso 16/2015 a jeho rozsudkom z 20. októbra 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie v senáte v zložení: Milan Ľalík (predseda senátu), Peter Brňák (sudca) a Marianna Mochnáčová (sudkyňa). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2017 účinného od 1. marca 2017 I. senát ústavného súdu rozhoduje v tomto zložení: Peter Brňák (predseda senátu), Milan Ľalík (sudca) a Marianna Mochnáčová (sudkyňa). Z uvedeného dôvodu vec prerokoval a vo veci samej rozhodol I. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto uznesenia.

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa podaním č. KP 3/2017-9 zo 17. februára 2017 doručeným ústavnému súdu 24. februára 2017 k podanej ústavnej sťažnosti vyjadrila predsedníčka najvyššieho súdu, ktorá k nosnej sťažnostnej námietke sťažovateľky uviedla, že „... sťažovateľka v sťažnosti k skutkovému stavu uviedla, že žalobou doručenou Krajskému súdu v Nitre dňa 6.6.2014 sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2014/16990/Rk zo dňa 6.5.2014, ktorým Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny potvrdilo rozhodnutie č. TO1/RPPNKŤZP/SOC/2012/20122 zo dňa 28.1.2013, ktorým jej nebol priznaný peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Krajský súd v Nitre svojim rozsudkom zo dňa 10.12.2014 č. k. 11S/100/2014-47 žalobu sťažovateľky zamietol. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podala sťažovateľka odvolanie, ktoré náležite odôvodnila.

Uviedla, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 20.10.2016 sp. zn. 7Sžso/16/2015 rozsudok krajského súdu zo dňa 10.12.2014 č. k. 11S/100/2014-47 potvrdil a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Sťažovateľka v sťažnosti poukázala na odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré nekorešponduje s jeho výrokom, zjavne si protirečí, pričom mala za to, že v odôvodnení rozhodnutia absentuje odpoveď na relevantné otázky, ktoré tvorili podstatu správneho konania...

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu zberného spisu zistil, že rozsudkom zo dňa 20.10.2016 sp. zn. 7Sžso/16/2015 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/100/2014-47 zo dňa 10.12.2014 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2014/16990/Rk zo dňa 6. mája 2014 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 339,18 eur do rúk právneho zástupcu žalobcu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Porovnaním prvopisu predmetného rozsudku s rovnopismi založenými v zbernom spise najvyšší súd zistil, že tieto sa nezhodujú s písomným vyhotovením prvopisu rozhodnutia podpísaného predsedníčkou senátu, a to vo výroku a v časti odôvodnenia. Na základe administratívneho pochybenia došlo tak k vyhotoveniu a bolo doručované účastníkom konania chybné rozhodnutie, ktorého obsah viedol sťažovateľku k podaniu ústavnej sťažnosti. Za účelom napravenia vzniknutého stavu najvyšší súd obratom doručoval účastníkom, ako i Krajskému súdu v Nitre rozhodnutie, ktorého výrok je zhodný s obsahom vyhláseného rozhodnutia pred odvolacím súdom dňa 20.10.2016 spolu s odôvodnením, ktorého obsah je zhodný s odôvodnením prvopisu predmetného rozhodnutia podpísaného predsedníčkou senátu založeného v zbernom spise najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžso/16/2015.“.

3. Podaním z 8. marca 2017 doručeným ústavnému súdu 13. marca 2017 splnomocnený zástupca sťažovateľky v nadväznosti na vyjadrenie predsedníčky najvyššieho súdu (bod 2) zaujal toto stanovisko:

„Dňa 16.02.2017 nám bolo zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doručené opätovne rozhodnutie vo veci sťažovateľky [REDAKOVANÉ]. Išlo o rozsudok súdu zo dňa 20.10.2016 sp. zn. 7Sžso/16/2015; z jeho výroku rozsudku vyplýva, že súd mení

rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/100/2014-47 zo dňa 10.12.2014 tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVODPPK/ BEZ/2014/16990/Rk zo dňa 06.05.2014 zrušuje a vec vracia súdu na ďalšie konanie. Spolu s týmto rozsudkom bol doručený sprievodný list, označený ako zaslanie správneho vyhotovenia rozhodnutia zo dňa 20. októbra 2016.

V nadväznosti na to sme oznámili Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky listom zo dňa 28.02.2017, že na predmetnom rozsudku Krajského súdu v Nitre máme vyznačenú i právoplatnosť a vykonateľnosť ku dňu 18.11.2016, a to v spojení práve s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2016 sp. zn. 7Sžso/16/2015.

Na základe toho v súčasnosti existujú dva rozdielne rozsudky v tejto veci, pričom ide o diametrálne rozdielne rozhodnutia, podľa ktorých prvý v poradí, je už právoplatný a je v neprospech našej klientky, a druhý v poradí, podľa ktorého by vec nemala byť ukončená a Krajský súd v Nitre by ju mal opätovne prejednať a rozhodnúť.“

4. Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

5. Vzhľadom na to, že sťažovateľka podaním zo 6. apríla 2017 doručeným ústavnému súdu 12. apríla 2017 vzala svoju sťažnosť späť a ústavný súd z tejto sťažnosti nezistil existenciu skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti zastavenia konania, rozhodol I. senát tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07, III. ÚS 203/2013, III. ÚS 408/2013, III. ÚS 560/2013, III. ÚS 454/2014, III. ÚS 350/2016 a iné).

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

7. Sťažovateľka si v podaní zo 6. apríla 2017 (bod 5) vzhľadom na skutkové okolnosti posudzovanej právnej veci uplatnila úhradu trov konania za tri úkony právnych služieb vo výške 551,20 eur vrátane dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“). Na podporu svojich záverov o opodstatnenosti priznania úhrady trov konania uviedla, že „... sťažnosť bola podaná dôvodne, pretože sťažovateľke bol ako prvý doručený rozsudok, ktorý bol v jej neprospech a jedinou možnou obranou bolo podanie práve ústavnej sťažnosti. Z priebehu doterajšieho konania, ako aj vyjadrení účastníkov vyplýva, že ak by sťažnosť podaná nebola, naďalej by účastníci pôvodného súdneho konania (t. j. p. [REDAKOVANÉ] a Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny SR) boli viazaní rozsudkom Najvyššieho súdu SR. Tento bol jednoznačne v neprospech sťažovateľky. V prípade, ak by sa sťažovateľka nedomáhala porušenia jej základného práva na súdnu ochranu, ani dodnes a ani v budúcnosti by sa nikto nemusel dozvedieť o tom, že na strane Najvyššieho súdu SR došlo k administratívne pochybeniu, nakoľko na pôvodnom rozhodnutí už bola aj v elektronickom systéme vyznačená právoplatnosť, čím považovalo aj Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny SR, vec za právoplatne ukončenú.

Preto si sťažovateľka uplatňuje náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie sťažnosti, vyčíslených v sťažnosti sumou 363,80 eur ako aj stanoviska sťažovateľky zo dňa 08.03.2017 v sume 187,40 eur (147,33 eur (odmena) + 8,84 eur (hot. výd.) + 31,23 eur (DPH). Spolu trovy konania predstavujú sumu 551,20 eur.“

8. Ústavný súd s ohľadom na skutkové okolnosti posudzovanej právnej veci a dôvodnosť sťažovateľkou pôvodne podanej ústavnej sťažnosti „v čase jej podania“ (ktorú vo svojej podstate konštatoval i samotný najvyšší súd vo vyjadrení zo 17. februára 2017, keď priznal svoje pochybenie pri vyhotovovaní a doručovaní ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia – bod 2, pozn.) priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 374,81 eur vrátane DPH za dva vykonané právne úkony v roku 2017 v sume 2 x po 147,33 eur a paušálnej náhrady nákladov v sume 2 x po 8,84 eur (príprava a prevzatie veci, spísanie ústavnej sťažnosti, pozn.) podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vrátane DPH vo výške 62,47 eur (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

Za tretí úkon – vyjadrenie sťažovateľky z 8. marca 2017 (bod 3) ústavný súd sťažovateľke náhradu trov konania nepriznal, pretože bol toho názoru, že sťažovateľka v ňom neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by toho času zásadným spôsobom prispeli k objasneniu veci.

9. Trovy konania je najvyšší súd povinný uhradiť na účet obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária [REDACTED], [REDACTED].

10. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2017